

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสัมภาษณ์ข้อมูล

แบบสัมภาษณ์

งานวิจัยเรื่อง"บทบาทของวัยรุ่นในประเพณีไม้ค้ำโพธิ์:บทสะท้อนช่องว่างของ
กระบวนการเรียนรู้และสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่นอำเภोजอมทอง

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

อายุ..... ปี เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

ที่อยู่ บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ชื่อหมู่บ้าน..... ตำบล..... อำเภอจอมทอง

จังหวัดเชียงใหม่ เขตที่อยู่ผู้ให้สัมภาษณ์ ☐ ในเขตเทศบาล ☐ นอกเขตเทศบาล

วัน/เดือน/ปี ที่ให้สัมภาษณ์.....

ชื่อผู้สัมภาษณ์.....

ชื่อผู้ตรวจแบบสัมภาษณ์.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์

1.1 ประวัติการศึกษา

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียน..... อำเภอ.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน..... อำเภอ.....

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียน..... อำเภอ.....

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากโรงเรียน..... อำเภอ.....

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียน..... อำเภอ.....

1.2 การศึกษาชั้นสูงสุด.....สถาบัน.....

จังหวัด.....

1.3 อาชีพปัจจุบัน.....

1.4 ศาสนา..... สถานภาพปัจจุบัน.....

1.5 รายได้ต่อเดือน ประมาณ.....บาท

2. ข้อมูลพื้นฐานวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ ชุมชนจอมทอง

2.1 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของประเพณี

.....

.....

2.2 ความเชื่อในการจัดทำพิธีกรรมให้ไม้คำโพธิ์

.....

.....

2.3 ประสบการณ์เบื้องต้นในการร่วมพิธีกรรมประเพณีไม้คำโพธิ์

.....

.....

.....

3. ในหมู่บ้านที่ท่านเป็นสมาชิก มีการจัดรูปแบบการดำเนินพิธีกรรมในลักษณะใดโดยเริ่มตั้งแต่การจัดเตรียมจนเสร็จสิ้นพิธีการ

.....

.....

.....

4. บทบาทและการมีส่วนร่วมในฐานะสมาชิกของหมู่บ้านท่านได้เข้าไปมีส่วนสนับสนุนการดำเนินงานในด้านใดอย่างต่อเนื่องที่บ่งบอกถึงการมีส่วนร่วมในชุมชน

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์รายละเอียดโดยทั่วไป

2.1 ประสบการณ์ด้านการศึกษา จากสถาบันการศึกษาของตนเอง.....

.....

2.2 ประวัติตนเองด้านครอบครัว

.....

.....

.....

2.3 ลักษณะความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวและความสัมพันธ์ที่มีต่อสมาชิกอื่นในชุมชน

.....

.....

.....

2.4 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม ของชุมชนท้องถิ่นจอมทอง

.....

.....

.....

.....

.....

2.5 ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะและความเป็นมาของการถ่ายทอดกระบวนการ
ของการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มหนุ่ม-สาวในชุมชน/หมู่บ้าน

.....

.....

.....

.....

2.6 ลักษณะการดำเนินกิจกรรม การจัดตั้งกลุ่มของสมาชิกกลุ่มหนุ่ม-สาว/วัยรุ่นใน
หมู่บ้าน/ชุมชน

.....

.....

.....

.....

2.7 ประสบการณ์ และการเข้าไปมีส่วนร่วมในงานประเพณีไหว้คำโพร้อ อำเภอมอง
ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของตนเองในฐานะสมาชิกของชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.8 แนวความคิด ความรู้ ความเชื่อ ความศรัทธาและกระบวนการเรียนรู้ในงาน
ประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ อำเภอจอมทอง ของตนเอง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.9 บทบาทและหน้าที่สำคัญของกลุ่มหนุ่ม - สาว กับงานประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ อำเภอ
จอมทอง เท่าที่ผ่านและลักษณะในปัจจุบันของกลุ่มหนุ่ม-สาวของชุมชน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.10 ลักษณะการดำเนินการของกลุ่ม ความต่อเนื่องในปฏิสัมพันธ์และบทบาทสำคัญที่
ช่วยในการส่งเสริมความสัมพันธ์ของกลุ่มหนุ่ม-สาวที่มีต่อประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์
อำเภอจอมทอง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.11 วิธีการเข้ามามีบทบาทและการเข้าไปมีส่วนร่วมของพิธีกรรมของงานประเพณีแห่
ไม้ค้ำโพธิ์ของอำเภอจอมทอง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.12 พื้นฐานความเชื่อในประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์อำเภอจอมทอง และการรับรู้ในภาระหน้าที่ของการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ในชุมชน และการได้เข้าไปมีส่วนร่วมในงานประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ ในฐานะตัวแทนกลุ่มหนุ่ม-สาวของหมู่บ้าน

.....

.....

.....

.....

.....

2.13 บทบาทของผู้อาวุโสในชุมชน การเข้ามามีส่วนร่วมและช่วยเหลือในการจัดเตรียมรูปแบบของประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ของกลุ่มหนุ่ม-สาวในหมู่บ้าน

.....

.....

.....

.....

2.14 บทบาทของส่วนราชการ เทศบาล องค์กรเอกชนที่มีต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีของงานประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ของหมู่บ้าน

.....

.....

2.15 การสนับสนุน การเข้าไปมีส่วนร่วมในงานประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนงานประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ของชุมชนจอมทองได้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

2.16 ความคิดเห็นต่อการเข้ามาจัดดำเนินการในพิธีกรรม ของงานประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์ของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน มีผลต่อการปรับเปลี่ยนประเพณีที่เหมาะสมประการใด

.....

.....

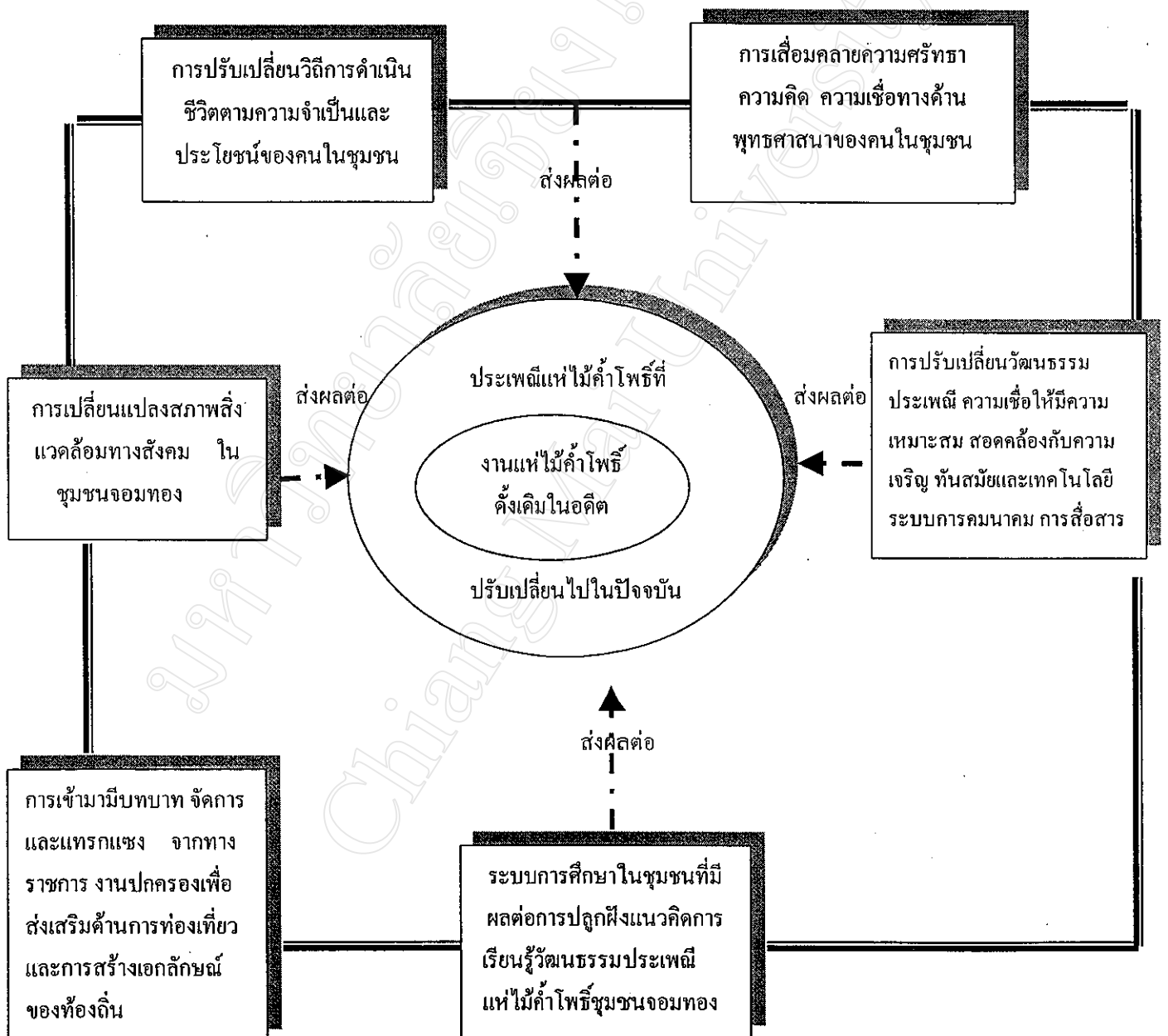
.....

ขอขอบคุณอย่างสูงยิ่งต่อผู้ให้ข้อมูลครั้งนี้

ภาคผนวก ข

แนวคิดการเปลี่ยนแปลงประเพณีท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น

ภาคผนวก ก

ภาพกิจกรรมประเพณี

รูปขบวนประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์อำเภอจอมทอง

กลุ่มแม่บ้านในประเพณีแห่ไม้ค้ำโพธิ์

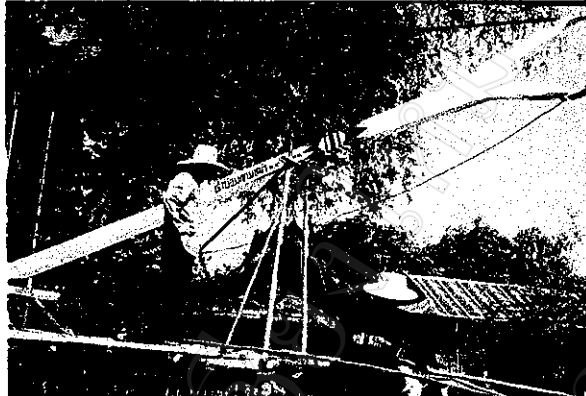
ขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์ตัวอย่าง

รูปแบบ ลักษณะของไม้ค้ำโพธิ์ในวัดพระบรมธาตุศรีจอมทอง

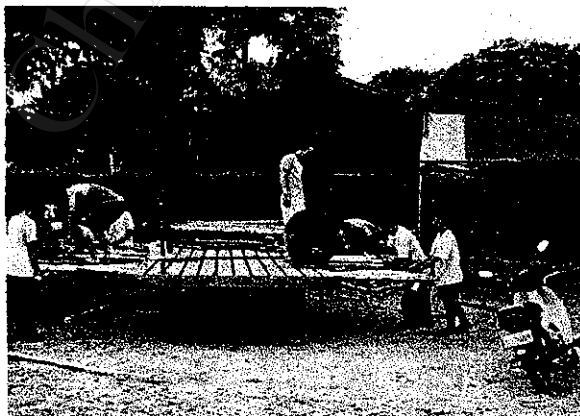
ความสวยงาม และรูปลักษณะของการตกแต่งไม้ค้ำโพธิ์

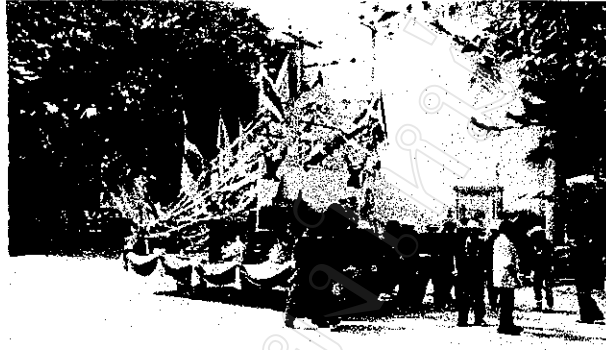
การช่วยกันตักแต่งไม้ค้ำโพธิ์หมู่บ้าน

กลุ่มผู้อาวุโสช่วยตักแต่งไม้ค้ำ

กลุ่มหนุ่มช่วยกันจัดทำล้อขบวน

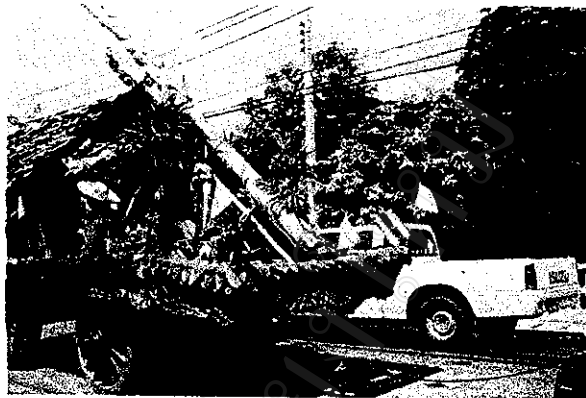
ลื้อขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์เตรียมเคลื่อนขบวน

การชักลากเชือก เลื่อนขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์

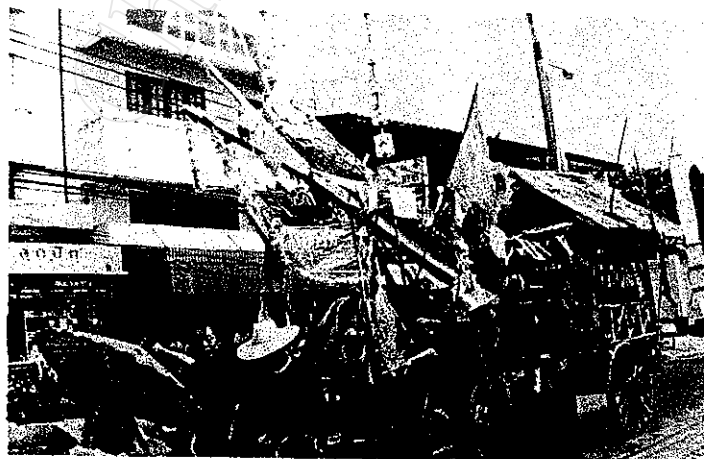
การลาก เคลื่อนลื้อขบวนไม้ค้ำ

รูปแบบไม้ค้ำโพธิ์ใช้การแกะสลัก ตกแต่ง

การประดับตกแต่งล้อขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์

การชักลาก แห่นำล้อขบวนไม้ค้ำโพธิ์

การแห่กลองมอญของกลุ่มผู้ใหญ่ ผู้อาวุโส

ขบวนเพื่อนรำของกลุ่มพ่อบ้าน กลุ่มแม่บ้าน

กลุ่มผู้นำหมู่บ้าน กลุ่มพ่อบ้านนำหน้าขบวน

ความสนุกสนานในรูปแบบแห่ไม้ค้ำโพธิ์กลุ่มวัยรุ่น

บทบาทของกลุ่มหนุ่ม-สาว ในงานประเพณี

ความสนุกสนานในวงเชือก เต็มร้านของขบวนกลุ่มหนุ่ม-สาว

ความสนุกสนานของกลุ่มวัยรุ่นในงานประเพณี

กลุ่มหนุ่ม-สาวจะจับกลุ่มในการร่วมเต้นรำ

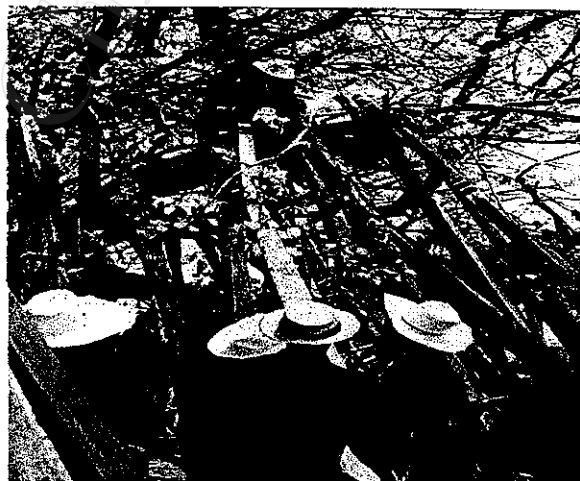
การจัดงานรื่นเริงในภาคกลางคืนก่อนวันงานประเพณี

หลังจากขบวนเคลื่อนถึงวัดจะมีการนำไม้ค้ำโพธิ์ลงจากล้อขบวน

กลุ่มหนุ่ม กลุ่มพ่อบ้านต่างช่วยกันยกไม้ค้ำลงจากล้อขบวน

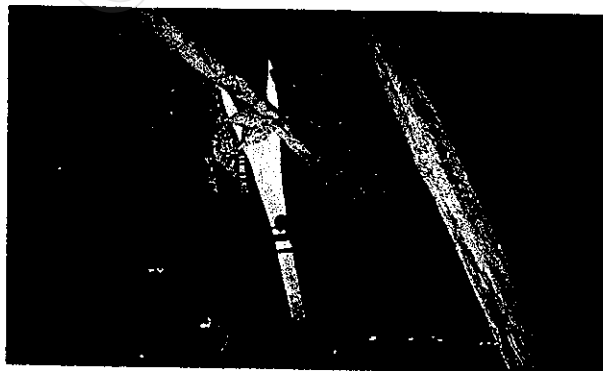
กลุ่มพ่อบ้านขณะช่วยกันช่วยยกไม้ค้ำ ค้ำกิ่งต้นศรียาโพธิ์

การร่วมมือกันนำไม้ค้ำ ไปค้ำกิ่งต้นศรีมหาโพธิ์

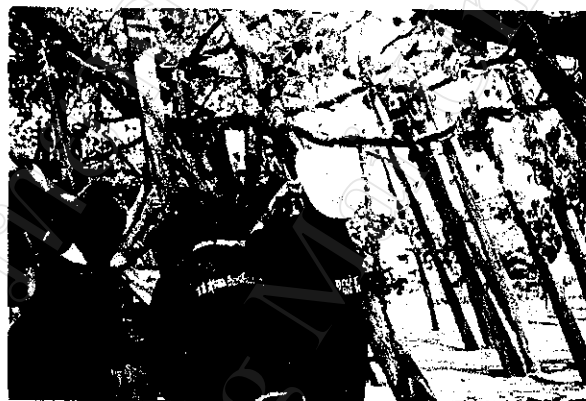
กลุ่มพ่อบ้าน กลุ่มผู้ใหญ่ ร่วมกันค้ำกิ่งต้นโพธิ์ขนาดใหญ่

ไม้ค้ำโพธิ์หลังจากค้ำกิ่งต้นศรีมหาโพธิ์

กลุ่มผู้ใหญ่ กลุ่มพ่อบ้านช่วยกันยกไม้ค้ำ ค้ำดินสริมหาโพธิ์

การช่วยกันยกไม้ค้ำโพธิ์เพื่อค้ำถึงดินสริมหาโพธิ์ของกลุ่มผู้ใหญ่

อีกรูปแบบหนึ่งของไม้ค้ำถึงดินสริมหาโพธิ์ในวัด

หลังจากเสร็จสิ้นพิธีกรรม พระสงฆ์จะรับถวายไม้ค้ำโพธิ์

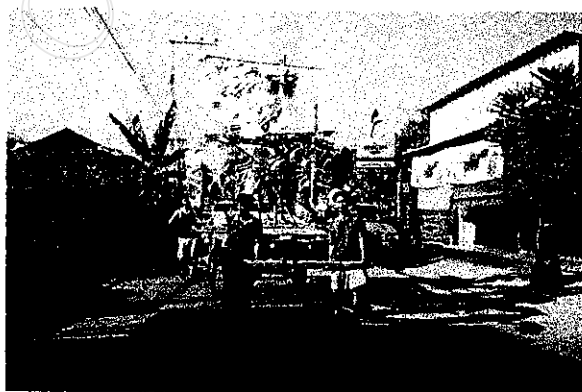
การถวาย เวรทาน ไม้ค้ำโพธิ์หลังจากเสร็จงานประเพณี

รับรางวัลการประกวดรูปแบบไม้ค้ำโพธิ์ตัวอย่าง
กลุ่มแม่บ้าน-พ่อบ้านหมู่ที่ 5 ตำบลช่วงเป้า

ประเพณีก่อเจดีย์ทรายในวัด ในช่วงเทศกาลสงกรานต์

หลังจากตกแต่งไม้ค้ำโพธิ์ มีการจัดเตรียมเพื่อแห่ไปวัด

ภาคผนวก ง

บทสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล

บทสัมภาษณ์ พ่อน้อยแก้ว กัณธิยะ ผู้อาวุโส เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ 6 ตำบลข่วงเปา เชียงใหม่

ผู้วิจัย : ขอพ่อน้อยกรุณาช่วยเล่าประวัติความเป็นมาของงานประเพณีไม้ค้ำโพธิ์ให้ฟัง

พ่อน้อยแก้ว : ประเพณีไม้ค้ำโพธิ์มีความเกี่ยวข้องกับวัดพระบรมธาตุศรีจอมทองและประวัติของการก่อตั้งอำเภอจอมทอง สมัยก่อนการปกครองมีเจ้าเมืองปกครอง ต่อมาทางราชการได้จัดตั้งอำเภอขึ้นมาโดยครั้งแรกแบ่งการปกครองเป็น 4 ตำบลประกอบด้วย ตำบลบ้านหลวง ตำบลบ้านแปะ ตำบลสองแคว ตำบลสบเตี๊ยะ..... ในปี พ.ศ.2478 ขุนพินิจรุรการ นายอำเภอขณะนั้นได้จัดประชุมชาวบ้าน ที่วัดพระธาตุศรีจอมทอง ซึ่งในสมัยนั้นมีพระครูพุทธศาสตร์สุประดิษฐ์เป็นเจ้าอาวาส เจ้าคณะอำเภอจอมทอง พร้อมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตำบลบ้านหลวง พร้อมเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยทางอำเภอจะขอย้ายที่ว่าการอำเภอสมัยนั้น(อยู่บ้านท่าศาลา)และสถานีตำรวจมาจัดตั้งบริเวณเขตที่ดินของวัด พระสงฆ์ พร้อมศรัทธาประชาชน พร้อมในกันที่อนุญาตให้มีการจัดตั้งได้เพราะชาวบ้านเองก็ไม่ต้องเปลี่ยนเวรกันไปรักษาวัดแล้ว จนถึง พ.ศ.2486 สมัยนายอรรด พิสุทธิโยธาภิบาล นายอำเภอจอมทองได้ประชุมราษฎรตำบลบ้านหลวง ว่า ในเวลานี้ป่าช้าได้ตั้งอยู่กลางหมู่บ้าน เป็นป่ากรูงรัง ถ้าเกิดไฟไหม้จะมีวิธีการป้องกันและดับยาก ขอย้ายป่าช้าไปตั้งแห่งใหม่ จนกระทั่งสมัยนายอำมาตย์ อมาตยกุล นายอำเภอจอมทอง จึงได้ขอย้ายที่ว่าการอำเภอมาจัดตั้งแทนบริเวณป่าช้าเดิมซึ่งก็คือที่ว่าการอำเภอจอมทองทุกวันนี้

ผู้วิจัย : แล้ว ประเพณีไม้ค้ำโพธิ์มีการจัดประเพณีมาตั้งแต่สมัยใด

พ่อน้อยแก้ว : สมัยเป็นเด็กวัด ท่านพระครูพุทธศาสตร์สุประดิษฐ์ท่านได้กล่าวถึงต้นศรีมหาโพธิ์ที่ปลูกในวัด ได้นำมาจากประเทศศรีลังกา เกี่ยวพันกับต้นโพธิ์ต้นที่เป็นสถานที่ประสูติ ตรัสรู้ ปรีณิพพานของพระพุทธเจ้า เราพุทธศาสนิกชนควรพร้อมใจกัน คำจุนพุทธศาสนาต่อไป อย่าให้เสื่อมคลาย จึงได้เกิดมีแนวคิดให้ชาวบ้าน จัดตกแต่งประดับประดาไม้ค้ำขนาดใหญ่ แห่นำมาค้ำกิ่งต้นโพธิ์ในวัด เพื่อเป็นการคำจุนต่อพุทธศาสนา เพื่อให้เป็นประเพณีที่ดีงามและจัดสืบต่อเนื่องกันไป นับแต่บัดนั้น

ผู้วิจัย : การดำเนินการสมัยนั้นได้จัดทำอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : แต่ละหมู่บ้านจะได้จัดกลุ่มของแต่ละบ้าน จัดหาไม้ค้ำเป็นหมู่คณะ จัดทำขึ้นในวัน
พญาวัน (15 เมษายน) แห่ไม้ค้ำเข้าวัด ส่วนเด็กเล็ก (วัยเรียน) ชาวบ้านได้แนะนำ
และช่วยกันจัดทำให้เป็นแบบอย่างให้มีการปฏิบัติในวันข้างหน้า จะเป็น
ผู้สืบทอดต่อไปเมื่อโตขึ้นเป็นผู้ใหญ่ แต่เป็นไม้ค้ำขนาดเล็ก ใสล้อลากง่าย ๆ
ไปค้ำกิ่งโพธิ์

ผู้วิจัย : ในส่วนของผู้ใหญ่มีวิธีการปฏิบัติร่วมกันอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : จะใสล้อลากขบวนหรือจะช่วยกันหามหากไม้ค้ำเล่มนั้นขนาดยาวโดยหาม 8 คน
ถ้าไม้ค้ำยาวประมาณสัก 6 สอกจะช่วยกันหาม 4 คน โดย เปลี่ยนกันหาม

ผู้วิจัย : แล้วลักษณะของการลากขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์สมัยก่อนนั้นมีวิธีใด

พ่อน้อยแก้ว : บางหมู่คณะ หมู่บ้านใสล้อเกวียนลากแต่ไม่ตกแต่งอะไรในขบวนเป็นไปอย่างง่าย ๆ
เอาไม้ค้ำใสล้อเกวียนแล้วช่วยกันลากไปวัด บางหมู่คณะจะใช้วิธีลาก โดยจัดทำแพ
ไม้ไผ่แล้วใส่ไม้ค้ำโพธิ์ ช่วยกันลากไปจนไปค้ำต้นโพธิ์ที่วัด

ผู้วิจัย : แล้วการร่วมมือของกลุ่มคณะอื่นในหมู่บ้านเป็นอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : มีการช่วยกันทำ ร่วมมือกันดำเนินการ แม้บ้าน กลุ่มคนสาวจะช่วยกันแต่งล้อขบวน
และช่วยเย็บหมอนรองง่ามไม้ค้ำเพื่อเวลาค้ำกิ่งต้นโพธิ์กิ่งไม้จะไม่ถลอก หักง่าย

ผู้วิจัย : ในขบวนแห่ ในสมัยต่อมานั้นจะมีลักษณะของการแห่เป็นอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : ในขบวนแห่จะมีขบวนแห่กลองมอชิงอย่างเดียว นำหน้าด้วยการแห่ต้นเงิน แห่นำ
หน้าขบวนด้วยกลุ่มผู้อาวุโส ผู้ที่ได้รับการเคารพนับถือ ถือสงฆ์แห่น้ำสงฆ์พระธาตุ

ผู้วิจัย : การสนับสนุนการจัดกิจกรรมประเพณีสมัยก่อนมีการเรียไรจากที่ใด

พ่อน้อยแก้ว : สมัยก่อนช่วยกันเก็บเงินคละ 5 – 10 สตางค์ ไม่ได้ใช้จ่ายอะไรมากจะเอาใสดั้งเงิน

ผู้วิจัย : แล้วกลุ่มสาวจะอยู่บริเวณใดในงานประเพณี

พ่อน้อยแก้ว : อยู่นอกวงของขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์ บทบาทหน้าที่ที่จะได้ช่วยตกแต่ง ประดับประดา
ล้อขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์ของหมู่บ้านเท่านั้น

ผู้วิจัย : ในลานประเพณีกลุ่มสาวในสมัยก่อนมีบทบาทเข้าไปอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : ไม่ได้เข้าไปร่วมในขบวนแห่นั้นเลย มีแต่คนหนุ่มเท่านั้นไปช่วยกันลาก ช้อม โดยที่
ผู้ใหญ่ ผู้อาวุโสเป็นผู้เข้าไปดำเนินการแนะนำ ออกแบบ วาดโครงร่างให้จัดทำ

ผู้วิจัย : ในด้านการเรียนรู้ของคนหนุ่มจากผู้อาวุโส ผู้เป็นสหประชาชาติมีวิธีการอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : ช่วยเป็นลูกมือหลังจากวาดแบบ ให้ช่วย ถาก ซ่อม ให้มีการจัดทำตามแบบที่ทำไว้ มีแบบบวคว่า บัวหงายในบริเวณปติ (คอก) ไม้ค้ำ จัดแกะบริเวณง่ามไม้ค้ำ ซึ่งได้เรียนรู้รูปแบบสืบทอดต่อกันมาจากรุ่นผู้ใหญ่ในอดีต

ผู้วิจัย : อยากถามพ่อน้อยเรื่องเกี่ยวกับต้นเงินที่นำไปถวายปัจจัยแก่พระสงฆ์

พ่อน้อยแก้ว : นำไปประเคนพระสงฆ์ โดยพ่อน้อย พ่อหนาน ผู้อาวุโสในหมู่บ้านเป็นผู้ถวาย เข้าไปประเคนพร้อมข้าวตอก ดอกไม้ที่เตรียมไปด้วย พระสงฆ์ให้จุดเทียนเก้า ไม้ค้ำถวายต้นเงิน รับประเคน รับศีล รับพร เสร็จพิธีจะช่วยกันสร้างน้ำพระธาตุต่อไป

ผู้วิจัย : การจัดแห่ขบวนตามรูปแบบเดิมนั้นจัดทำกันมาอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : ไม่มีการนัดหมายลากขบวนแห่ แต่จะอยู่ที่ความพร้อมของแต่ละขบวนของหมู่บ้าน ตามความเหมาะสม ส่วนใหญ่จะรู้เวลากันใช้เวลาก่อนงาย (เพล) เป็นการเริ่มขบวน ช่วยกันลากไปวัด โดยลากออกไปจากหมู่บ้านของใครของมัน

ผู้วิจัย : แล้วหมู่บ้านที่อยู่ใกล้บ้านจะทำอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : บ้านลุ่มใต้ซึ่งอยู่ติดกับวัดก็จะมีกรลากไม้ค้ำไปที่วัดเลยโดยไม่มีการจัดรูปแบบอะไร เมื่อขบวนหมู่บ้านมากขึ้น ผู้คนมาก ทางอำเภอ จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้ามาดูแล รักษา ความสงบ โดยเฉพาะเขตประตูด้านทิศใต้ของวัด เพราะเวลาขบวนแห่มาถึงวัดจะไม่เป็นระเบียบใครถึงก่อนให้ค้ำก่อน มักจะมีเรื่อง มีราวกันวัด พวกตีกลองมักจะช่วยกันสร้างจังหวะเสียงกลองเหมือนเร่งให้ มีการตีกันเกิดขึ้น ตำรวจจึงต้องเข้าไปดูแล

ผู้วิจัย : เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองโดยเฉพาะตำรวจเข้ามาดำเนินการในเรื่องนี้อย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : เข้ามาช่วยดำเนินการ ดูแลความสงบเรียบร้อย จัดระเบียบการเริ่มถวายไม้ค้ำโพธิ์ในวัดขึ้น ให้ขบวนแต่ละหมู่บ้านแล้วเสร็จเป็นหมู่บ้านไป

ผู้วิจัย : การจัดรูปแบบขบวนถือแผ่นป้าย แผ่นผ้าในสมัยก่อนนั้นมีหรือไม่

พ่อน้อยแก้ว : จะมีแต่การแต่งกายของคนในหมู่บ้าน ส่วนใหญ่จะแต่งชุดใหม่ นุ่งผ้าใหม่ให้มีความเหมาะสมกับงานประเพณีในช่วงปีใหม่

ผู้วิจัย : เรียนถามพ่อน้อยเกี่ยวกับการกำหนดวิธีการหาไม้ค้ำ กลาง ต่าง บน ให้มีความสำคัญในการปฏิบัติอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : ไม่มีรูปแบบและความหมายต่ออย่างไร เพียงแต่การแบก หาม เป็นการช่วยเหลือกัน
ในการแบก ส่วนไหนหนักจะช่วยกันแบก โดยเฉพาะด้านเท้า(ดัน)ไม้ จะหนักกว่า
ส่วนผู้ ที่อยู่ปลายคอยจัดการด้านการยกขึ้นค้ำกิ่ง โพธิ์ อาจดึงด้วยเชือก หรือไม่ก็
ขึ้นไปจับบนกิ่งไม้เพื่อให้การค้ำแน่น คนที่อยู่กลางจะใช้บ่าค้ำยัน ดันไว้ยกขึ้นค้ำได้

ผู้วิจัย : การช่วยเหลือกันของสมาชิกในหมู่บ้านจะมีการจับบทบาทหน้าที่กันในลักษณะใด

พ่อน้อยแก้ว : แต่ละหมู่บ้านจะมีสมาชิกเป็นผู้คอยช่วยเหลือกันเองในหมู่บ้าน ถ้าไม้ค้ำยาวจะใช้
เชือกลากไม้ค้ำขึ้นค้ำกิ่งไม้สะหลี เป็นที่รู้กันว่า พอหมู่บ้านใดแห่เข้าวัดต้องมา
ช่วยเหลือกัน

ผู้วิจัย : ที่ผ่านมามีการกำหนดตัวบุคคลในการแบก หามไม้ค้ำโพธิ์หรือไม่

พ่อน้อยแก้ว : ไม่มีกาหนดตัวบุคคล ทุกคนจะมีส่วนร่วมช่วยกัน เพราะเป็นงานของหมู่บ้านที่มี
การปฏิบัติที่ร่วมกัน

ผู้วิจัย : ในบทบาทของกลุ่มวัยรุ่นปัจจุบัน ตามความเห็นของพ่อน้อยแก้วรู้สึกอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : เน้นสนุกสนานมากเกินไป ส่วนใหญ่ครึกครื้นเรื่องดนตรี มีความรื่นเริงมากกว่าการ
ที่จะได้เน้นในเรื่องการทำบุญ การเข้าวัดเพื่อไปร่วมทำบุญจนเป็นประเพณีไปแล้ว

ผู้วิจัย : แตกต่างกับสมัยพ่อน้อยแก้วที่มีหมู่บ้านเข้าร่วมเป็นอย่างไรบ้าง

พ่อน้อยแก้ว : มีหมู่บ้านตำบลสบเตี๊ยะ ตำบลคอยแก้ว ตำบลช่วงเปา ก่อนนั้นมีตำบลเข้าร่วมงาน
มากเมื่อการแห่ไม้เรียบร้อยมีเหตุการณ์เกิดขึ้น ต่อมาทางอำเภอจึงให้ใช้วิธีกำหนด
ให้ตำบลที่อยู่ไกลให้จัดแห่ไม้ค้ำโพธิ์ที่วัดใกล้บ้าน ต่อมาจึงเหลือเพียงตำบล
บ้านหลวงกับตำบลช่วงเปาเท่านั้น

ผู้วิจัย : ในรูปแบบการแห่งานประเพณีสมัยต่อมานั้นเป็นอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : เป็นการแห่ขบวนของคนหนุ่มรุ่นใหม่ที่มีการใช้เครื่องกระจายเสียง มีดนตรีเข้ามา
ร่วมทำให้การแห่ขบวนเข้าวัดเปลี่ยนไปเป็นการแห่ภาคบ่ย ไม่ใช้ช่วงเข้าเช่นเดิม

ผู้วิจัย : แล้วส่วนราชการเข้ามาจัดการ ดูแล รักษาความสงบอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : มีการจัดประชุม หน่วยงานราชการในอำเภอพร้อมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ตกลงให้จัด
ขบวนแห่ให้เคลื่อนขบวนโดยพร้อมกัน

ผู้วิจัย : ถ้าหากสมัยนั้นเกิดความไม่เรียบร้อยเป็นหน้าที่ของใครที่จะต้องดูแล

พ่อน้อยแก้ว : เจ้าหน้าที่ตำรวจ เพราะสมัยก่อนเจ้าหน้าที่น้อย คนกล้าตำรวจกัน การจัดระเบียบใน
เรื่องการค้ำไม้ค้ำโพธิ์ในวัดเจ้าหน้าที่ตำรวจจะจัดให้ ต่อมาเริ่มมีการประกวดขบวน
แห่ให้รางวัลสำหรับขบวนแห่ที่เรียบร้อย ที่สร้างเอกลักษณ์ของหมู่บ้านตนเองได้

ผู้วิจัย : กลุ่มผู้ใหญ่ กลุ่มวัยรุ่นที่เดินในขบวนแห่ไปด้วยกันมีการจัดการอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : เดินตามขบวนแห่กันไป ช่วยกันชัก ลากเชือกขบวน แต่กลุ่มผู้หญิงจะไม่เข้ายุ่งเกี่ยวด้วยเลย คอยอยู่ห่างๆหรือไม่ก็เข้าวัดเพื่อไปสรงน้ำพระธาตุแต่สมัยนี้นั้นผู้หญิงเข้าร่วมขบวน รำวงไปด้วยซึ่งจะเป็นการควบคุมกลุ่มผู้ชายที่วุ่นวายเกินไปด้วย

ผู้วิจัย : บทบาทของผู้หญิงในอดีตเป็นอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : ช่วยตกแต่งล้อขบวน ประดับประดาดอกไม้ เย็บหมอนรองง้ามไม้ค้ำ ไม่ได้เข้าร่วมขบวนแห่ ไม่ชักลากไม้ค้ำ เป็นหน้าที่ของผู้ชายล้วนๆ ผู้หญิงส่วนใหญ่จะหาบทรายเข้าวัดเพื่อถวายทรายเพื่อใช้ในการสร้างศาสนสถานขึ้นในวัดต่อไป

ผู้วิจัย : แล้วลักษณะของการกำหนดการเคลื่อนขบวนแห่ทำอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : ต่างคนต่างออก ไม่มีการนัดหมายเป็นที่เข้าใจกันว่าช่วงก่อนงาย(เพล) จะเริ่มเคลื่อนขบวนแห่ไม้ค้ำเพื่อให้ทัน 11 โมงเช้า ถึงวัดจากนั้นจะร่วมกันสรงน้ำพระบรมธาตุกัน

ผู้วิจัย : การเรียนรู้ของคนหนุ่มในสมัยต่อมาเกิดขึ้นในลักษณะใด

พ่อน้อยแก้ว : เรียนรู้ต่อกันมาจากรุ่น พ่ออู๊ย ถ่ายทอดสืบกันมา ได้มีประสบการณ์การเข้าร่วมตลอดจนเกิดการซึมซับ จดจำการปฏิบัตินั้นได้และคุ้นเคยงานประเพณีกันมายาวนาน

ผู้วิจัย : แล้วเรื่องการเก็บเงินทุนเรียไว้ในหมู่บ้านเป็นไปในลักษณะใด

พ่อน้อยแก้ว : ไม่ได้มีการใช้เงินมากเหมือนปัจจุบัน จะใช้เฉพาะเมื่อจะใส่ต้นเงิน หลังจากถวายไม้ค้ำ ค้ำกิ่งโพธิ์ในวัดเสร็จสิ้นแล้วเท่านั้น โดยจะถวายต้นเงินตามไปด้วย

ผู้วิจัย : แล้วประวัติเริ่มการจัดแห่ประเพณีสืบทอดต่อมา พ่อน้อยพอจะรู้ประวัติบ้างไหม

พ่อน้อยแก้ว : เป็นไปตั้งแต่สมัยใดก็ไม่ทราบ เมื่อใดรู้ความได้ก็จะมีแล้ว แต่ก่อนมีผู้ใหญ่เล่าให้ฟังว่าเมื่อจะเคลื่อนขบวนแห่ไปวัด จะต้องไปรวมกันที่คุ้มของพญาหลวง(เจ้าเมือง)แล้วจึงลากไปถวายที่วัด คุ้มพญาหลวงจะอยู่บริเวณหมู่บ้านน้ำบ่อหลวงปัจจุบันนี้ เวลาจะแห่ไปรวมที่คุ้มพญาหลวงก่อน

ผู้วิจัย : เส้นทางลากลากไปรวมกันที่วัดใช้เส้นทางในปัจจุบันนี้เหมือนกันไหม

พ่อน้อยแก้ว : ไม่มีเส้นทางปัจจุบันนี้ ไม่ได้ลากไปตามถนนสายใหญ่ มีแต่ถนนลูกรังใช้เกวียนลากไป ถนนในหมู่บ้านทุกเส้นจะออกไปสู่วัดได้หมด แต่ละหมู่บ้านต่างคนก็ลากแห่กันไปแต่ไปรวมพร้อมกันที่วัดพระธาตุ

ผู้วิจัย : การเอาไม้ไปค้ำกิ่งต้นสะหลี จะดูลักษณะของกิ่งสะหลีอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : หนึ่งกิ่งต้องตรง สองไม้จะค้ำต้องมิดงามเหมาะสม ความสวยงามของไม้ค้ำจะอยู่ที่บริเวณปลี(คอ)ของไม้ค้ำ เวลาไปค้ำจะมีไม้ไผ่วัดขนาดความสูงของกิ่งที่จะค้ำ ถ้าสูงพอดีก็จะช่วยกันค้ำกิ่งของกิ่งต้น โพธิ์

ผู้วิจัย : เมื่อสมัยก่อนได้มีการกำหนดลักษณะของไม้ค้ำอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : จะใช้ไม้ลักษณะกลม ไม่มีการตกแต่ง ในสมัยต่อมาได้มีการประยุกต์มาเป็นรูปขนาดสี่เหลี่ยมคล้ายเสาบ้าน รูปแปดเหลี่ยมบ้าง แต่มีขนาดไม่ใหญ่โตมากเท่าปัจจุบัน มีการแต่งงาม แต่งคอ ใช้หมอนรองงามไม้เหมือนปัจจุบัน

ผู้วิจัย : แล้วไม้ค้ำโพธิ์แต่ละปีมีหลายเล่ม ที่ผ่านมามักจะนำไปทำประโยชน์อื่นอย่างไรบ้าง

พ่อน้อยแก้ว : ใช้ทำเสาของตลาด(ในสวนที่เป็นของวัด) เสาไฟฟ้า เสาวิหาร ทำประตู รั้วบ้างก็แล้ว แต่ประโยชน์ที่จะได้มีการนำไปใช้

ผู้วิจัย : คนหนุ่มในสมัยพ่อน้อยมีลักษณะการเข้าร่วมกลุ่มกันอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : ก็มีการจัดเลือกตั้งหัวหน้ากลุ่มหนุ่มขึ้นมา จัดดำเนินการ เตรียมเองโดยมีผู้ใหญ่ ผู้อาวุโสเป็นผู้ควบคุมดูแล สนับสนุน ชี้แนะให้

ผู้วิจัย : การเรียนรู้ของกลุ่มหนุ่มรุ่นก่อนนั้นเป็นอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : เรียนรู้จากรุ่นผู้ใหญ่รุ่นก่อน ปฏิบัติเป็นแบบอย่างให้ แต่คนหนุ่มที่ไปเข้าโรงเรียน หรือมีหน้าที่การทำงานแล้วจะไม่เข้าไปร่วมขบวน จะอยู่ห่าง ๆ หรืออาจอยู่บ้าน ไปอยู่ที่วัด ทำบุญ ไปรดน้ำ คำหัวญาติผู้ใหญ่ในหมู่บ้านเท่านั้น

ผู้วิจัย : จะเห็นว่าฮีดเก่านั้นเป็นมาอย่างดี ปัจจุบันปรับเปลี่ยนไปน่าจะมาจากสาเหตุใด

พ่อน้อยแก้ว : การศึกษา เรียนรู้จากสังคมวัฒนธรรมตะวันตก นำสิ่งที่เป็นความเจริญมาเลียนแบบ งานประเพณีปัจจุบันจึงถูกมองจากคนภายนอกว่าการจัดประเพณีลักษณะนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อสิ่งใด ในรูปลักษณะที่เสนอออกไปเป็นเรื่องราวความสนุกสนาน รื่นเริง การเฉลิมฉลองเป็นการเอาของเก่าที่ดีมาเล่นโดยไม่คำนึงถึงเรื่องบุญกุศลเลย

ผู้วิจัย : ในสมัยก่อนนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : เป็นเรื่องที่เน้นงานบุญกุศล เป็นเรื่องความศรัทธาที่มีบรรยากาศการร่วมงานบุญของคนในหมู่บ้าน มุ่งเพื่อสะสมบุญกุศลต่อไปให้แก่ชีวิตของตนเอง

ผู้วิจัย : ในรูปแบบปัจจุบันนั้นเป็นงานที่มีลักษณะที่เหมาะสมอย่างไร

พ่อน้อยแก้ว : เกินกว่าความเหมาะสม การเคลื่อนขบวนจนมีค้ำ ไม้รู้เวลา

ผู้วิจัย : พ่อน้อยคิดว่างานประเพณีจะปรับเปลี่ยนไปอย่างไรอีก

พ่อน้อยแก้ว : ประเพณีเก่าแก่จะค่อยๆหายไป เสื่อมคลายความศรัทธาลงไป แต่เมื่อคนได้รับการศึกษามากขึ้น สูงขึ้น ก็จะไม่อยากเข้าร่วมในประเพณีนี้อีกต่อไป

ผู้วิจัย : น่าจะมีการสืบค้น ย้อนหาอดีตเกี่ยวกับประเพณีกันอีกหรือไม่

พ่อน้อยแก้ว : คงจะถามเรื่องของประ โยชน์ที่ได้รับจากงานประเพณีเป็นอย่างไร งานบุญควรจะต้องเต็มเปี่ยมไปด้วยความนอบน้อม มีสัมมาคารวะ การจัดประเพณีที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นในด้านการจัดรวมงานบุญประเพณีจึงจะกลับคืนมา ถ้าคนรุ่นใหม่จบการศึกษาสูงขึ้น มีการศึกษาสูงขึ้น เข้าใจประโยชน์และการนำไปใช้ได้ดีขึ้น งานประเพณีจะหมดคุณค่า หมดความหมายไป ตราบใดที่ประ โยชน์ยังมีความเข้าใจตรงกันจากจิตสำนึกเรื่องการคำจุนศาสนา ประเพณีเห่ไม้คำโพธิ์ ยังมีความหมายให้แก่คนในรุ่นหลังต่อไป

บทสัมภาษณ์พี่ทองอรธร สุขใจ บ้านหมู่ที่ 9 ตำบลช่วงเปา อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่

ผู้วิจัย : เรียนถามพี่ทองอรธรถึงการรวมกลุ่มของกลุ่มหนุ่ม ในสมัยพี่ทองอรธรเคยผ่านมา
 พี่ทองอรธร : ในวันที่ 1 เมษายน ทุกปีส่วนใหญ่จะมีการเรียกประชุม โดยผู้ใหญ่บ้าน ขณะนั้นเป็น
 บ้านพ่อหลวงใจมา แจ้งให้กลุ่มหนุ่มสาว มาร่วมประชุม ซึ่งแจ้งการจัดเตรียมงาน
 ประเพณีของบ้านซ่อม หมู่ที่ 5 ตำบลช่วงเปา แต่โดยปกติในกลุ่มหนุ่มสาวได้มีการ
 พุดคุย ตกลงกันมาโดยตลอด รุ่งเช้าจะนัดหมายคนหนุ่มในกลุ่มให้ไปช่วยกันตัด
 ชักลากไม้ค้ำที่จะไปช่วยกันจัดหาบริเวณป่าพะ พิศเหนือห่างจากหมู่บ้านซึ่งอยู่
 ไม่ไกลจากหมู่บ้านสักเท่าใดนัก

ผู้วิจัย : แล้วการเลือกหัวหน้ากลุ่มหนุ่มสาวจัดให้มีการคัดเลือกกันอย่างไร

ทองอรธร : เป็นการคัดเลือกตามความเหมาะสม เป็นข้อตกลงกันเองในกลุ่ม ผู้ที่ได้รับการคัด
 เลือกจะเป็นผู้จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือสำหรับการเลื่อย ตัดต้นไม้ขนาดใหญ่ที่มี
 ลักษณะไม่มีง่ามเพื่อจะได้นำมาจัดทำไม้ค้ำของหมู่บ้าน

ผู้วิจัย : แล้วกลุ่มสาวมีบทบาทช่วยเหลือกันอย่างไร

พี่ทองอรธร : กลุ่มสาวจะช่วยกันจัดเตรียมอาหารเพื่อเตรียมเลี้ยงคณะกลุ่มหนุ่ม ภายหลังจากได้
 ไปช่วยกันตัดไม้มาไว้ที่หมู่บ้านแล้ว ปกติจะใช้เวลาเป็นวันสำหรับไปตัดไม้ ช่วย
 กันลากไม้โดยใช้ล้อเกวียน ลากมาไว้บริเวณข้างเลื่อยไม้(ข้างไม้) เพื่อเลื่อยตัด การ
 เลื่อยจะมีการเปลี่ยนกันของกลุ่มหนุ่ม หลังจากนั้นจะช่วยกันลากไปแช่ลำเหมือง
 ทำน้ำข้าวอีปวง หรือไม้ก็ทำน้ำบ้านทำฮ้อบ

ผู้วิจัย : แล้วจะใช้เวลาการแช่น้ำเป็นเวลากี่วัน

พี่ทองอรธร : เริ่มตัดไม้วันที่ 1 เมษายนใช้เวลาเลื่อยแต่งไม้ค้ำแล้วเสร็จประมาณวันที่ 5 เมษายน
 ไปแช่น้ำวันที่ 10 เมษายน จะนำมาขึ้นมาตากแดดต่อ โดยมีกลุ่มหนุ่มนั้นเป็นผู้จัดทำ
 ปกติผู้ใหญ่ ผู้รู้ในหมู่บ้านเป็นผู้คอยควบคุม แนะนำให้กลุ่มหนุ่มเป็นกลุ่มช่วย
 กันจัดทำ การจัดเตรียมวาดรูปแบบไม้ค้ำมีผู้ที่มีประสบการณ์เช่นพ่อน้อยศรีหรือ
 พ่อหนานบินจะเป็นผู้เตรียมทำให้

ผู้วิจัย : รูปแบบไม้ค้ำมีรูปแบบลักษณะอย่างไร

พี่ทองอรธร : สมัยก่อนจะเป็นรูปสี่เหลี่ยม (เสาบ้าน) จัดทำง่าม ปลี (คอ)ของไม้ค้ำ ตกแต่งให้
 สวยงาม

- ผู้วิจัย : การจัดปฐกฐิน(คธ)ไม้ค้ำจะมีวัตถุประสงค์อย่างไร
- พี่ทองอรธร : ตกแต่งให้สวยงามคล้ายกับคนที่ต้องคาดเข็มขัดบริเวณเอว โดยที่ความงามของไม้ค้ำโพธิ์จะอยู่ที่ปฐกฐิน(คธ)
- ผู้วิจัย : การค้ำต้นศรีมหาโพธิ์นั้นในกลุ่มมีความเชื่ออย่างไร
- พี่ทองอรธร : มีการสืบเนื่องต่อกันมาช้านาน จัดสืบต่อจากผู้ใหญ่เพื่อสืบทอดศาสนาและค้ำให้เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรตลอดไป
- ผู้วิจัย : แล้วหน้าที่ส่วนใหญ่ในการปฏิบัติ จัดทำนั้นเป็นบทบาทหน้าที่ของกลุ่มใด
- พี่ทองอรธร : ทั้งกลุ่มหนุ่มและกลุ่มสาว โดยกลุ่มสาวมีบทบาทในการเตรียมประดับ ตกแต่ง รั้วธงกระดาษ จัดทำหมอนรองง่ามไม้ค้ำโพธิ์
- ผู้วิจัย : ในส่วนของหมอนรองไม้ค้ำโพธิ์นั้นมีความหมายอย่างไร
- พี่ทองอรธร : เป็นการหนุน ค้ำกิ่งต้นโพธิ์ไม่ให้ถลอก หักง่าย โดยมีหมอนรองไว้และให้ค้ำได้ทนยาวนาน จนไม้ค้ำผุ
- ผู้วิจัย : การค้ำกิ่งโพธิ์จะใช้วิธีการคัดเลือกกิ่ง สำหรับการค้ำไม้ค้ำโพธิ์อย่างไร
- พี่ทองอรธร : มีการวัดขนาดความสูงของกิ่งที่จะใช้ค้ำ เตรียมไม้ไผ่วัดความยาวของไม้ค้ำจะได้ขนาดที่เหมาะสม เวลาค้ำจะค้ำกิ่งที่ได้ขนาด พอเหมาะ เหมือนกับการจองกิ่งไว้เพื่อจะไม่ให้หมู่บ้านอื่นนำไม้ค้ำเข้าไปค้ำกิ่งที่เตรียมไว้แล้ว
- ผู้วิจัย : ในขณะนี้ปัจจุบันนี้มีรูปแบบเป็นอย่างไรเป็นอย่างไร
- พี่ทองอรธร : ไม่มีรูปแบบแน่นอนว่าใครจะเป็นผู้เตรียมทำ ไม่มีการวัดขนาดความยาวไม้ค้ำพอเหมาะจนถึงวัดต้องการที่จะค้ำกิ่งต้นโพธิ์บริเวณไหนที่เหมาะสมก็จะค้ำได้เลย ไม่ต้องเตรียมการใดใดทั้งสิ้น
- ผู้วิจัย : กลุ่มสาวของแต่ละหมู่บ้านจะมีหน้าที่ช่วยเหลืออะไรได้บ้าง
- พี่ทองอรธร : ได้รับมอบหมาย ไว้วางใจในการเก็บรวบรวมเงินมากกว่า เก็บเงินคนละ 10 – 20 บาท ใช้สำหรับเตรียมตกแต่งล้อขบวนซึ่งขบวนจะใช้ต้นหมากมาจัดทำ
- ผู้วิจัย : การแห่ขบวนสมัยนั้นได้ดำเนินการอย่างไร
- พี่ทองอรธร : ทางหน่วยงานราชการโดยเฉพาะอำเภอไม่ได้เข้ามายุ่งเกี่ยว คงปล่อยให้หมู่บ้านดำเนินการกันไปเอง การจัดประชุมไม่มีค้ำนี้หมู่บ้านใดพร้อมก็เคลื่อนขบวนไปก่อน รอพร้อมกันที่บริเวณสี่แยกถนน สุวัด หลังจากนั้นจึงจะลาขบวนแห่ออกไปพร้อมกัน
- ผู้วิจัย : อย่างช้าที่สุดในช่วงนั้นขบวนจะเคลื่อนเข้ากี่โมง

พี่ทองอรธร : เกินช่วงเที่ยงวันไปแล้ว เพราะในขณะนั้นในขบวนกลุ่มหนุ่มมีการดื่มเหล้าร่วม สนุกสนานไปด้วย เหล้าที่ใช้ดื่มเป็นน้ำขาว(เหล้าแซ่) เหล้าเดือนที่จัดทำกันเอง ในวันปีใหม่(สงกรานต์) เหล้าอื่นก็มีแต่ราคาแพง

ผู้วิจัย : ขณะที่ให้มีการเตรียมรูปแบบขบวนอย่างไร

พี่ทองอรธร : ใช้วิธีเปิดแผ่นเสียง ใช้เครื่องเสียงที่เรียกแอมป์แห่ง (ใช้ถ่านไฟฉาย) เปิดเพลง อย่างเดียว ใครร้องเพลงได้ก็ร้องตาม ผู้ใหญ่ ผู้อาวุโสจะร่วมในขบวนไปด้วย ช่วยกันกับเด็กรุ่นคิงเชือกลากขบวน พร้อมกับผู้ใหญ่เหล่านั้นจะดูแลกลุ่มหนุ่ม ไม่ให้มีเรื่องทะเลาะกันด้วย ขบวนแห่มีเพียงขบวนเดียว กลุ่มพ่อบ้านจะแห่ตามไปด้วย แห่กลองมอชิง ซึ่งตอนหลังประยุกต์มาเป็นสะล้อ ซอ ซึง

ผู้วิจัย : ทราบว่ามีการเก็บเรียไรเงินส่วนใหญ่จะใช้ทำอะไรในการจัดเตรียม

พี่ทองอรธร : ใช้เป็นทุนตกแต่งขบวนเพราะไม่มีเจ้าหน้าที่ องค์กรใดเข้ามาให้ความช่วยเหลือ ดังเช่นในปัจจุบัน จัดหาเชือกปอขนาดใหญ่ใช้ลากขบวน กลุ่มผู้ใหญ่ เดินนำหน้าขบวนแห่พร้อมกับนำเงิน(ต้นกล้วย)แห่หน้าหน้า เพื่อนำไปเป็นปัจจัย ถวายวัดพร้อมไม้ค้ำโพธิ์ ตอนนั้นแห่ด้วยกลองมอชิง คนตรีพื้นเมืองยังไม่มี

ผู้วิจัย : การจัดแบ่งงานกันในกลุ่มจะมอบหมายกันอย่างไร

พี่ทองอรธร : ไม่มีการแบ่งหน้าที่ ทุกคนถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องช่วยกันหมด เป็นงาน ประเพณีที่สืบทอดกันมานานแล้ว ขึ้นเคยและมีประสบการณ์ร่วมกันมาตั้งแต่เด็ก เมื่อถึงสมัยตนเองก็ร่วมแรง ร่วมใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน โดยที่ไม่ถือเป็นภาระ หน้าที่ เพียงแต่หัวหน้ากลุ่มหนุ่มต้องเตรียมงานก่อนใครคนอื่น

ผู้วิจัย : หลังจากขบวนแห่ไปถึงวัดและจัดทำพิธีกรรมต่างๆเสร็จสิ้นจะไปไหนกันต่อ

พี่ทองอรธร : ร่วมกันไปรดน้ำ คำหัว กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้เฒ่า ผู้อาวุโส ญาติพี่น้องโดยการ จัดนำด้วยขบวนกลองมอชิง

ผู้วิจัย : เมื่องานประเพณีปีนี้เสร็จสิ้น ปีต่อไปกลุ่มหนุ่มสาวจะเริ่มดำเนินการอย่างไร

พี่ทองอรธร : หัวหน้ากลุ่มหนุ่มหากยังไม่มีครอบครัวก็ให้ช่วยงานต่ออาจจะได้รับเลือกเป็น อีก แต่ตนเองมีครอบครัวย้ายมาอยู่บ้านภรรยา แต่สิ่งที่เปลี่ยนแปลงในยุคต่อ มาเริ่มมีการนำวงดนตรีมาเล่น แต่ให้หนุ่มสมาชิกในหมู่บ้านช่วยกันร้องเอง ต่อมาจ้างวงดนตรีคณะรำวงมาเล่นมีนักร้องประจำวงร้องพร้อม ยิ่งยุคปัจจุบัน ต้องจ้างวงดนตรีราคาแพงมากซึ่งทำให้ต้องเล่นให้คุ้มกับที่จ้าง รูปแบบของ ประเพณีจึงยังเปลี่ยนไปการแห่ขบวนเข้าวัดเลยเวลาเย็น บางปีมีค้ำยังลาก

ขบวนไม่เสร็จก็มี

ผู้วิจัย : สมัยนั้นอยากทราบว่าขบวนแห่ไม้ค้ำโพธิ์ได้จัดรูปแบบกันอย่างไร

พี่ทองอรธร : มีเพียงขบวนเดียวในหมู่บ้านเต็มไปด้วยความรื่นเริง พร้อมกับเน้นงานทำบุญ สืบทอดเป็นประเพณี งานแห่ไม้ค้ำโพธิ์จึงมีความหมาย มีบรรยากาศของ ความเชื่อ ศรัทธาด้านศาสนา คือมีวัดพระธาตุเป็นจุดศูนย์รวมการปฏิบัติของ ทุกหมู่บ้าน

ผู้วิจัย : แล้วเด็กรุ่นในสมัยนั้นมีการเรียนรู้กันอย่างไร

พี่ทองอรธร : การเรียนรู้ของเด็กนั้นนอกจากผู้ใหญ่ถ่ายทอดให้แล้ว เด็กๆ ได้มีโอกาสร่วมใน ขบวนแห่ อยู่ในลือขบวน เรียนรู้ ซึมซับในการปฏิบัติที่ได้พบเห็นพฤติกรรม ของผู้ใหญ่สืบทอดกันมา

ผู้วิจัย : กลุ่มรุ่นใหม่ กลุ่มวัยรุ่นปัจจุบันมักจะไม่เห็นไปหาไม้ค้ำ โดยใช้วิธีใดในการจัด เตรียมการดำเนินประเพณีที่ได้กระทำสืบทอดกันมายาวนานอย่างนั้น

พี่ทองอรธร : สมัยก่อนเชื่อว่าหากทำแล้วแล้วได้บุญต้องไปหาตัดไม้ใหม่เพื่อมาทำไม้ค้ำโพธิ์ ค้ำกิ่งต้นโพธิ์เป็นการคำจุนศาสนา สืบชะตาชีวิต ได้บุญมากกว่าเนื่องจากต้นไม้ สมัยก่อนหาง่ายแต่ปัจจุบันหาได้ยาก การไปตัดฟันต้นไม้ใหม่ อาจเป็นสิ่งผิดต่อ กฎหมาย อาจเป็นโทษได้

ผู้วิจัย : เห็นมีไม้ค้ำมากมายในวัด ที่ผ่านมาใช้ประโยชน์อย่างไรบ้าง

พี่ทองอรธร : ทำเสาไฟฟ้าในวัดบ้าง เสาวิสุทธิบ้าง ทำสะพานข้ามลำเหมือง ทำแฮ้ว (รอก) น้ำบ่อ ใช้ทำประโยชน์ที่เหมาะสม ตามที่มีคนในหมู่บ้านไปขอเอามาทำประโยชน์

ผู้วิจัย : ความสำคัญในหน้าที่ของกลุ่มหนุ่มสาวที่เกี่ยวกับประเพณีนั้นเป็นอย่างไร

พี่ทองอรธร : สมัยก่อนนั้นมีความรับผิดชอบสูง เมื่อถึงเวลาดำเนินการกลุ่มหนุ่ม จะช่วยกัน โดยไม่ต้องไปประชุมตกลง นัดหมาย เพราะส่วนใหญ่คุ้นเคยและจบโรงเรียน (ป.4) แล้วทำการเกษตรในหมู่บ้านเรียกว่าหน้าที่เป็นของกลุ่มหนุ่มจริง ๆ เท่านั้น ส่วนกลุ่มหนุ่มที่อยู่ในวัยเรียนก็จะเข้ามาช่วยบ้างหลังจากเลิกเรียน

ผู้วิจัย : แล้วบทบาทของผู้ใหญ่ในหมู่บ้านเป็นไปในรูปแบบใดบ้าง

พี่ทองอรธร : มีส่วนช่วยเหลือ ควบคุม ให้ความเอาใจใส่ มีข้อเสนอแนะ ความคิดเห็น ให้แก่ กลุ่มหนุ่มในหมู่บ้าน ผู้อาวุโสก็จะช่วยดูแลอยู่ร่วมปฏิบัติงานร่วมกับกลุ่มหนุ่ม ไปด้วย

บทสัมภาษณ์พ่อหนานอินแก้ว ดวงสุริยะ บ้านหมู่ที่ 11 ตำบลช่วงเปา อำเภोजอมทอง เชียงใหม่

ผู้วิจัย : อยากสอบถามพ่อหนานในสมัยก่อน มีการเริ่มจัดรวมกลุ่มหนุ่มสาว ใกล้เคียงงานประเพณี ได้จัดกระทำกันมาอย่างไร

พ่อหนาน : มีการจัดตั้งกลุ่มหนุ่มสาวกันภายในหมู่บ้าน ชักชวนกันเพื่อร่วมกันปฏิบัติประเพณีตามแบบอย่างที่คุณปู่ย่า ได้กระทำสืบต่อกันมา การแห่และลำต้นโพธิ์วัดไหนก็หลายเล่ม ใช้วิธีการแบกหาม สมัยก่อน ไม่ใช่ล้อลากขบวน

ผู้วิจัย : ใช้การหามแบบใดกันบ้างในสมัยอดีต

พ่อหนาน : เป็นการหามที่เรียกว่าปั่นลำ โดยใช้เชือกสอดคล้องลำต้น ใช้ไม้ช่วยกันสอดหาม

ผู้วิจัย : แล้วจัดให้มีการหามกันอย่างไร

พ่อหนาน : ถ้าไม้ลำยาว 6 เมตร ใช้คนหาม 4 คน แต่เปลี่ยนกันหาม ถ้ายาวกว่านั้นจะเพิ่มจำนวนคนช่วยกันหามมากขึ้น

ผู้วิจัย : สมัยก่อนนั้นมีการจัดหาต้นไม้เพื่อมาร่วมจัดทำกันอย่างไร

พ่อหนาน : สมัยพ่อหนานหนุ่มไปช่วยกันแบกไม้ลำมาจากบริเวณผาคำ หน้าถ้ำบริจินดาแล้วแบกลัดกลางทุ่งนามาใส่ล้อเกวียนที่เตรียมไว้หมู่บ้านห้วยกว่าว

ผู้วิจัย : มีข้อตกลงกันในกลุ่มที่จะตัดไม้ ควรจะเป็นไม้ประเภทใด

พ่อหนาน : ในตอนนั้นมีไม้คู่ ไม้เนื้อแข็งยาว 16 ศอก ต้นใหญ่มาก แต่ด้วยความแข็งแรงของคนหนุ่มในหมู่บ้าน จำนวนประมาณ 18 คน สามารถช่วยกันนำไม้มาได้ โดยมีผู้ใหญ่คอยให้คำแนะนำและบอกสถานที่ให้เนื่องจากมีที่นาในบริเวณนั้น

ผู้วิจัย : การกะเกณฑ์คนไปช่วยเป็นใครกันบ้าง พ่อเือนหนุ่มไปช่วยหรือไม่

พ่อหนาน : มีแต่คนหนุ่มล้วน พ่อเือนหนุ่ม ไม่ไปช่วยเลย โดยมีหัวหน้ากลุ่มหนุ่มเป็นผู้นำ เป็นแบบอย่างให้สมาชิกคนหนุ่มอื่นในหมู่บ้าน ตลอดทุกเรื่องเกี่ยวกับการช่วยกันจัดทำไม้ลำโพธิ์

ผู้วิจัย : สำหรับวิธีการคัดเลือกไม้ทำอย่างไร

พ่อหนาน : วิธีเลือกจะเล็งลำต้นถ้าตรง แต่ถ้าต้นใหญ่แต่คด ชิกแซก เลื้อยตัดคดแต่ไม่ได้

ผู้วิจัย : การคัดเลือกไม้พิจารณาไม้อย่างไร

พ่อหนาน : เป็นไม้เนื้อแข็งประเภทไม้คู่ ไม้แดง ไม้แะ ไม้เปา เป็นไม้มีง่ามที่จัดทำได้

- ผู้วิจัย : วันที่ไปช่วยกันตัดไม้ค้ำ ประมาณวันที่เท่าไร
- พ่อหนาน : วันที่ 10 เมษายนไปช่วยกันเมาแล้ว ลากลงมาจากคอย ใช้โซ่ลากลาก ถ้าตรงไหน ยากจะใช้ท่อนไม้หนุนลากกันต่อมาจนแบกขึ้นเกวียนนำไปสู่ค้ำเลื่อยไม้ในหมู่บ้าน
- ผู้วิจัย : ทั้งกลุ่มหนุ่มนั้นได้ไปช่วยกันตัดไม้ทั้งวันเลยหรือไม่
- พ่อหนาน : ใช้เวลาเป็นวันโดยจะมีล้อเกวียนรออยู่ที่บ้านห้วยกว๊าว เฝ้าล้อเกวียนจนกว่าจะมีการ แบกไม้ลงมาจากคอยได้แล้ว ห้ามลัดทุ่งนา ห้ามเป็นอุปถัมภ์กันจนถึงล้อ ช่วยกัน หามขึ้น ล้อเกวียนกลับหมู่บ้าน
- ผู้วิจัย : หลังจากนำขึ้นล้อแล้วจะไปอย่างไรต่อที่หมู่บ้าน
- พ่อหนาน : เอาไปไว้ที่ค้ำเลื่อยซึ่งมีอยู่แล้วส่วนใหญ่เป็นค้ำเลื่อยเก่าที่เขาใช้เลื่อยไม้สร้างบ้าน ก่อนนำไปเรียกกลุ่มหนุ่มไปช่วยกันเลื่อย โดยใช้เลื่อยชักเปลี่ยนกัน
- ผู้วิจัย : มีรูปแบบของรูปเล่มในการเลื่อยลักษณะใด
- พ่อหนาน : ใช้เลื่อยชัก(เลื่อยมือ) ชัก หย่อนคอย(ลูกค้ำ) ให้ตรงกลางง่ามแล้วแบ่ง ถ้าไม้ยาวถึง 16 ศอก 18 ศอก ด้านเก้านาหน้า 7 ด้านปลายขนาด 3 หรือ 4 ซึ่งถ้ายาวจะตีข้าง เลื่อย ออก แล้วจะนำไปซ่อม(ตัดแต่ง) ถ้าไม่ทันวันงานประเพณีจะตกแต่งไม้ค้ำเลย
- ผู้วิจัย : ระหว่างไม่นำไปแช่น้ำแล้วตกแต่ง กับตกแต่งเลยต่างกันอย่างไร
- พ่อหนาน : ถ้าซ่อมไม้ที่ไม่แช่น้ำ ถ้าไม้แห้งจะเกิดการงอ แต่ถ้านำไปแช่น้ำจะเหี่ยว ไม้บิดงอง่าย จะซ่อมได้ง่าย ไม้เหี่ยวมาก แต่งง่าย เวลาตกแต่งจะดูสวยงามกว่า
- ผู้วิจัย : ในหมู่บ้านจะขอใครเป็นสะพานค้ำ
- พ่อหนาน : พ่อหมื่น และตัวพ่อหนานเองเป็นผู้จัดทำ ส่วนการตกแต่งไม้กลุ่มหนุ่มเป็นผู้จัดทำ โดยมีผู้ใหญ่เป็นผู้วาดแนวรูปแบบให้ก่อน แล้วกลุ่มหนุ่มจึงจะช่วยกันแต่ง จัดเส้น ซ้าย-ขวาแล้วเลื่อยแต่ง การแต่งบริเวณคอง่ามไม้ (ปลี) รูปแบบบัวคว่ำ บัวหงาย จะตัดตกแต่งโดยดูจากรูปแบบที่มีการจัดทำที่มีมาก่อนนั้น
- ผู้วิจัย : มีการเรียนรู้มาจากไหน
- พ่อหนาน : สืบมาจากรุ่นพี่ รุ่นผู้ใหญ่เป็นผู้สอน บอกวิธีการ วาดรูปแบบ ซ่อมแล้วตกแต่ง รูปเล่ม
- ผู้วิจัย : แล้วคนหนุ่มรุ่นพี่มีการสอนให้หนุ่มรุ่นน้องต่อกันมาอย่างไร
- พ่อหนาน : หนุ่มรุ่นพี่ให้คำแนะนำ สอนต่อเนื่องกันมา บอกวิธีการ สอนวิธีจัดทำรูป คอกบัวคว่ำ บัวหงาย บริเวณปลี (คอไม้ค้ำ)

- ผู้วิจัย : มีการแบ่งหน้าที่จัดการกันอย่างไรในกลุ่ม
- พ่อหนาน : หนุ่มรุ่นพี่จะเป็นผู้ช่วยสอนวิธีการจัดทำล้อยบวน โดยใช้ล้อ 2 ล้อต่อกัน ปลูกดอกตะปู ใช้ลวดมัดให้แน่น ช่วยกันทำงาน โดยมีหนุ่มรุ่นพี่แนะนำ
- ผู้วิจัย : กลุ่มสาวนั้นมีบทบาทตอนนั้นอย่างไรบ้าง
- พ่อหนาน : กลุ่มสาวได้ช่วยกันเรียไรเงิน เพื่อใช้จ่ายในการเตรียมงานแต่ไม่มากในสมัยก่อน ส่วนเครื่องกระจ่ายเสียงจะไปเช่าเอาจากร้านในอำเภามาเปิดเพลง
- ผู้วิจัย : แล้วเวลาแห่ทำอย่างไร
- พ่อหนาน : ผู้หญิงลากเชือก ผู้ชายอยู่ในวงเชือก เอน้ำไปด้วยสาดกันในขบวน ไม่ค่อยมีเรื่องมีราวกันในขบวนแห่สมัยนั้น
- ผู้วิจัย : ผู้หญิงนั้นมีบทบาทอย่างไร
- พ่อหนาน : ช่วยกันประดับดอกไม้ ดิฉริ้วธงกระดาษ ช่วยจัดหาอาหารพื้นบ้าน ต้มไก่ ส้มตำ มาจัดช่วย โดยมีการเรียไรเงิน ก่อนปี พ.ศ.2500 เงินมีค่าสูง ใช้จ่ายในงานประเพณีจะมีน้อย
- ผู้วิจัย : ลักษณะของการแห่ขบวนจะเป็นอย่างไร
- พ่อหนาน : ต้องจัดแต่งให้เสร็จ วันที่ 14 เมษายน พอวันที่ 15 เมษายน เช้า จะใช้เครื่องกระจ่ายเสียง ประกาศช่วยกันมาลากไม้ค้ำไปวัดพระธาตุฯ 1 เล่ม วัดช่วงเปา 1 เล่ม โดยจัดทำไม้ค้ำให้แล้วเสร็จ 2 เล่ม ในวันเดียวกันเมื่อเสร็จจากวัดพระธาตุฯ ใน วันรุ่งขึ้นจะลากอีกเล่มไปวัดช่วงเปาโดยไม่ต้องแต่งล้อยบวนอีกจะใช้ล้อยบวนเดิม
- ผู้วิจัย : ในส่วนราชการสมัยก่อนเข้ามามีบทบาทในงานประเพณีอย่างไร
- พ่อหนาน : มีแต่เจ้าหน้าที่ตำรวจเท่านั้นช่วยดูแลความสงบ ความเรียบร้อย
- ผู้วิจัย : แล้วยขบวนแห่จะไปถึงวัดประมาณกี่โมง
- พ่อหนาน : จะแห่ขบวนให้แล้วเสร็จประมาณ 11 โมงเช้า ถ้าหากมีขบวนมากจะเสร็จในเวลาประมาณเที่ยงวัน เวลาแห่จะจัดทำต้นเงินเป็นกัณฑ์เทศน์ไปด้วย มีขันข้าวดอกดอกไม้ใส่ป้อจ้อยโดยมีหัวหน้ากลุ่มดูแล และผู้อาวุโสในหมู่บ้าน เป็นผู้ชี้แจง จัดการให้
- ผู้วิจัย : มีการนำไม้ไผ่ขนาดยาวไปด้วยในขบวนแห่ เอาไว้ทำอะไร
- พ่อหนาน : เป็นการวัดความยาวของไม้ค้ำให้เหมาะสมกับกิ่งไม้สะหลีที่ต้องการ จะค้ำให้เหมาะสม ใช้เป็นไม้มอก (วัดขนาด) เพื่อให้ได้ขนาดเหมาะสม

- ผู้วิจัย : การค้าจะเป็นไปในรูปแบบใด
- พ่อหนาน : ใช้เชือกสอดกิ่งไม้ งามไม้โดยคนหนุ่ม ผู้ใหญ่ พ่อบ้าน จะช่วยกันมัดคอกไม้ค้าชักลอกขึ้นไป
- ผู้วิจัย : กลุ่มสาว แม่บ้านจะเข้าไปมีบทบาทอย่างไร
- พ่อหนาน : ตอนค้าถึงสะหลีจะเป็นหน้าที่ของผู้ชาย เวลาเวรทานกลุ่มผู้หญิงจะมาช่วยรับศีล
- ผู้วิจัย : หลังจากนั้นจะทำอย่างไร ในวันที่ 15 เมษายน
- พ่อหนาน : กลุ่มหนุ่มสาวจะกลับบ้านเดินกันไปเป็นหมู่ ไปรดน้ำดำหัว ญาติผู้ใหญ่ พี่น้อง ร่วมสนุกสนานแต่จะไปเป็นกลุ่ม ใช้วิธีเดินไปไม่มีใช้รถยนต์เหมือนปัจจุบัน
- ผู้วิจัย : การสืบสานในรุ่นต่อไปทำอย่างไร
- พ่อหนาน : มีการเลือกกลุ่มที่เข้ามาทดแทน เลือกหัวหน้าที่ดูเป็นผู้ใหญ่ที่ดูแลกลุ่มต่อไปได้
- ผู้วิจัย : บทบาทของผู้ปกครอง พ่อ แม่ เข้ามาดูแลควบคุมอย่างไร
- พ่อหนาน : พ่อแม่จะเข้ามาช่วยดูแล เข้าตากขบวนช่วย ดูแลบุตรหลานในขบวนไปด้วย เมื่อ ก่อนกลัวเจ้าหน้าที่ตำรวจ ไม่ค่อยมีเรื่องรุนแรง
- ผู้วิจัย : การแต่งกายของผู้เข้าร่วมงานประเพณีสมัยก่อนเป็นอย่างไร
- พ่อหนาน : นุ่งธรรมดา เสื้อผ้าใหม่ก็มีบ้าง ชุดพื้นเมือง เสื้อหม้อฮ่อม ผ้าตอง (ขาวม้า) ลาย ใส่หมวกใบตาล จะใช้เป็นเครื่องแต่งกายในวันงาน
- ผู้วิจัย : มีการนัดหมายขบวนแห่อย่างไรบ้าง
- พ่อหนาน : เป็นที่รู้กันที่บริเวณที่ตั้งขบวน บริเวณถนนหน้าโรงเรียนช่วงเปา แล้วมารวมกลุ่มกันอีกครั้งบริเวณศาลเจ้า(จีน) ตามถนนในบ้าน
- ผู้วิจัย : การเดินขบวนเมื่อมารวมกันแล้วกำหนดเคลื่อนขบวนอย่างไร
- พ่อหนาน : ขบวนหมู่บ้านใดไปถึงถนนในบ้านก่อนจะเตรียมเคลื่อนก่อน โดยมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นผู้ควบคุมดูแลความสงบให้
- ผู้วิจัย : พ่อหนานได้เข้าร่วมขบวนแห่ไม้ค้าอย่างไร
- พ่อหนาน : ก่อนปี พ.ศ.2500 อายุประมาณ 17 – 18 ปี ได้เข้าร่วมกับหมู่บ้าน แล้วไปบวชเรียน หลังสึกออกมายังได้เข้าร่วมกลุ่มในหมู่บ้านอยู่กระทั่งแต่งงานจึงเป็นผู้คอยควบคุมดูแลรุ่นน้องในรุ่นต่อไป
- ผู้วิจัย : ความแตกต่างรุ่นใหม่ รุ่นเก่าของคนหนุ่มอย่างไร
- พ่อหนาน : สมัยก่อนการแต่งตัวไม่ค่อยสวยงาม ง่ายต่อการพูดจาไม่ค่อยสุภาพ การศึกษายังไม่ค่อยเจริญ

- ผู้วิจัย : คนรุ่นใหม่ไม่ค่อยเข้าใจ ฐานแห่งของประเพณีเท่าใดในความคิดเห็นพ่อหนาน แล้วคิดว่าเป็นอย่างไร
- พ่อหนาน : ในรุ่นนั้นผู้ใหญ่ได้ฝากฝังให้สืบทอด ดูแล จัดประเพณีในรูปแบบดั้งเดิมสืบทอดต่อกันไปอย่าให้ได้เสื่อมคลายความนิยม มีความเคารพ เชื้อฟังกผู้ใหญ่ ได้สืบทอดต่อกันไปให้อยืนยาวนาน ในขณะที่ปัจจุบันเด็กรุ่นใหม่ชอบความสนุกสนาน สั้นเปลี่ยนค่าใช้จ่ายมาก มีความรื่นเริงของกลุ่มมากกว่า ความศรัทธา ความเชื่อใน ศาสนาดังเช่นสมัยก่อน

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นายมนตรี สุคำคำ
วัน เดือน ปี เกิด	23 มกราคม 2505
ที่อยู่ปัจจุบัน	446 หมู่ที่ 9 ตำบลวังเปา อำเภोजอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	
2521	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่
2523	สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัด เชียงใหม่
2526	สำเร็จการศึกษาปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ) สาขาวิชา สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	
2529	รับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ 1 ระดับ 3 โรงเรียนสันติคีรีวิทยาคม อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย
2535	รับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 5 โรงเรียนแม่ต๋นวิทยาคม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่
2539 - ปัจจุบัน	รับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ 2 ระดับ 7 โรงเรียนจอมทอง อำเภอจอมทอง จังหวัดเชียงใหม่